

[Brorsen.]

maa i alt Fald paa ingen Maade gøre Loven ringere, end den er i Øjeblikket. Det vilde have været et logisk Ræsonnement, men det er altsaa ikke Ministerens. Han er inde paa den Linie, at nu har det vist sig, at Priserne er steget noget, og saa maa vi endelig tage fat nu, for at de ikke stiger yderligere; skal vi i det hele taget have en Lovgivning her i de kommende Tider, maa den i alt Fald ikke være ringere end den, vi har.

Det er det, jeg synes er saa forbløffende, at en Landbrugsminister virkelig kan tillade sig paa Grund af den relativt ringe Stigning at anmode Tinget om at vedtage en Kødlov, som er betydeligt ringere end den, vi har. Og jeg finder Anledning til at sige her, at det er jo det vanskelige i den nuværende Situation, hvor vi forhandler om Landbolovgivning, om disse forskellige Ordninger, at vi har en Landbrugsminister, som i alt Fald ikke tilstrækkeligt har Opmærksomheden henvendt paa, hvad Landbruget med Rette kan kræve.

Vi forlanger ikke urimelige Ting, det har vi gentaget den ene Gang efter den anden. Vi er uhyre beskedne med Hensyn til de Fordringer, som man fra Landbrugets Side stiller. Men ikke desto mindre viser Vanskelighederne med Hensyn til Forhandling med Landbrugsministeren sig den ene Gang efter den anden meget store, og det vil jo gentage sig her, derom er der ingen Tvivl efter det Lovforslag, han har forelagt.

Jeg vil hævde, at Forslaget paa saa godt som alle Punkter er forringet i Sammenligning med Loven nu.

Med Hensyn til Tilskuddet til en vis Klasse af Dyr, til Studene, ved vi jo, hvorledes man i det hele taget kom ind paa at give dette Tilskud. Det var for i særlig Grad at yde en Haandsrækning til Egne, der var ualmindelig haardt ramt af Krisen. Det kan vi sige os selv, naar vi tænker paa de Priser, vi havde i 1932. Det drejede sig i ganske særlig Grad om Egne i Sønderjylland, hvor man har Græsningsarealer, som man vanskeligt kan udnytte paa anden Maade end netop til Fodning, saaledes som de har gjort dernede fra Arilds Tid. Mon vi ikke alle sammen, til syvende og sidst hele det danske Landbrug, kan være tjent med, at der her vises denne Opmærksomhed, at der ydes en Haandsrækning dernede? Ellers maa de naturligvis anstrenge sig for — det kan blive vanskeligt i mange Tilfælde — i højere Grad at gaa over til Mejeridrift, saaledes at vort Landbrug paa den Maade kan blive endnu mere ensidigt, og det synes

jeg ikke der er nogen Grund til at anmere til.

Jeg finder det fuldstændig berettiget, at man indsatte en Bestemmelse i Loven af 1933, hvorved der ydedes et Tilskud til disse Dyr, naar de havde en vis Vægt, 450 kg. Det har haft en heldig Virkning, derom er der ingen Tvivl, og har naturligvis gavnet Opdrætterne i de forskellige Distrikter. Men nu kommer Ministeren altsaa og siger, at her skal vi have en Nedsættelse fra 10 til 6 Øre pr. kg, og det synes jeg er forkert. Jeg synes, man skulde blive staaende ved det, vi har i Øjeblikket. Der er for Resten ogsaa andre Grunde, der her kunde anføres, jeg skal imidlertid ikke gøre det i dette offentlige Møde, men i det Udvalg, der vil blive nedsat. Jeg har ikke det mindste imod, at Vægtgrænsen for disse Dyr sættes op fra 450 til 500 kg. Hvis man gør det og fastholder Bestemmelsen om de 10 Øre, som vi har nu, saa vil det dog kun dreje sig om en ret ringe Procentdel, under 10 pCt., af hele Slagteafgiftens Provenu.

Det var det ene Punkt, som i det foreliggende Lovforslag betegner en Forringelse i Sammenligning med den nugældende Lov. Endvidere er der foreslaaet den Ændring, at Slagteafgiften for Kalve nedsættes fra 15 til 12 Kr. Jeg ved udmærket godt — og det anførte Ministeren ogsaa —, at adskillige Landmænd har henvendt sig med Anmodning om en saadan Nedsættelse — antagelig fordi de mener, og det anførte den højtærede Minister jo ogsaa, at denne Afgift er en Byrde for de paagældende Landmænd. Den højtærede Minister sagde for Resten, at den er en Byrde saavel for Landmændene som for Forbrugerne.

Jeg kan nu ikke rigtig indse, at det kan være en Byrde for begge Parter; men jeg tror i alt Fald, at de Landmænd, som mener, det er en Fordel for dem, at Slagteafgiften bliver sat ned, ser fuldstændig forkert. Det er ikke, fordi jeg egentlig vil opponere saa stærkt imod denne Nedsættelse fra 15 til 12 Kr., men jeg tror ikke, der kan være nogen Tvivl om, at man vilde kunne opnaa en større Hævning af Priserne, hvis Slagteafgiften blev sat noget op, og det har man for Resten fra store Kredse inden for det danske Landbrug ogsaa anmodet om.

Sagen er nemlig den, at jo større Midler man har at virke med — og det faar man, naar Slagteafgiften bliver noget større —, des flere Kreaturer kan der eventuelt destrueres, hvis det bliver nødvendigt; man har i det hele taget flere Penge at virke